

PRIČA O DVA MAJMUNA

Postojao jednom jedan mali majmun koji se zvao Pero. On je bio drugačiji od ostalih zato što je najviše volio jesti grožđe i nitko ga nije volio. Svi su ga mrzili, nisu mu željeli biti prijatelji. No, to se promijenilo kada je u džunglu došao pavijan koji se zvao Ćimi. On je volio i one čudne i one obične džunglice. Ćimi je sreo Peru na jednom drvetu i čuo ga kako plače. Pitao ga je zašto plače a Pero mu je rekao: «Zato što me svi mrze!» -:»A, zašto te mrze?»-upitao je opet Ćimi.-:»Zato što misle da sam čudan!»-rekao je uplakano Pero, a Ćimi mu je rekao: «Ja mislim da ti nisi čudan i biti ću tvoj prijatelj». I tako su Pero i Ćimi postali prijatelji do kraja njihovog majmuskog života.

Domagoj Vuković. V. b r.

Krokodil se zaljubio

*Jedan se krokodil strašno zaljubio,
toliko da je pamet izgubio,
malo je pjevao, malo je plakao
malo se mrštio, malo se smijao.*

*Od tad se svakog dana brijao,
tri noći nije oka sklopio,
toliko da se od sreće topio
da se jedanput čak i opio.*

*I počeo je brže disati
i počeo je pjesme pisati
i ružičasta pisma duga
kako ga muči prava tuga
i prava radost u isto vrijeme
i kako će mu procvati tjeme,
i kako mu je tijesan globus
a srce kao autobus.*

*Krokodil krenuo je pješke
i mislio je misli teške
kako da počne i što da kaže,
i bilo bi mu puno draže
da ne mora tom biti tako.*

Vedran Tepšić 4. r.

Rujan

Najdraži mi mjesec Rujan
26-og moj rodendan,

u rujnu mi rođen tata
u rujnu dobit ću brata,

a u rujnu škola zove
i lišće je žute boje,

u rujnu je zrelo voće
i u rujnu jesen doći će.

Ivana Adžaga, VI. b

MOJA BAKA

*Rođena sam 1991. početkom
Domovinskog rata.*

*Imala sam mamu ,tatu,baku
starijeg brata.*

*Kada sam bila gladna
i plakala bojeći se mraka,
uvijek je kraj mene
bila moja baka.*

*Tješila je mamu i mog brata
kad nam je u ratu poginuo tata.*

*Kad sam odrasla i u školu pošla
i roditeljski baka mi je došla.*

*Za prvu simpatiju moju
baka je znala
za lošu ocjenu
utjehu mi dala.*

Pjesmu o bakji napisala Ivana Adžaga, a crtež je nacrtao Domagoj Vuković.

ZAŠTO ŽIVIMO

JA ŽIVOT ZAMIŠLJAM KAO JEDNO VELIKO ISKUSTVO.

SVI MI ŽIVIMO I SVI UMIREMO. OVAKO JA TO ISKUSTVO ZAMIŠLJAM:

SVI LIJEPO I MIRNO ŽIVIMO U RAJU. NAKON NEKOG VREMENA POSTANEMO

ZLOČESTI. BOG NAS SVAKOG U SVOJE VRIJEME POŠALJE NA TESTIRANJE NA

ZEMLJU. NEKI PROĐU TO TESTIRANJE, PA SE OPET VRATE U RAJ, A NETKO

NE PROĐE TO TESTIRANJE I BUDU ZLOČESTI PA IH BOG POŠALJE VRAGU.

TO JE MOJE MIŠLJENJE O TOJ TEMI ZAŠTO ŽIVIMO.

Domagoj Vuković

*UNA
Rijeka Una
nabujala,
jesen joj je
kiše dala,*

*vodostaj joj je
sada veći,
pa će Una brže
teći.
Ivana Adžaga*